

Arrest

nr. 201 014 van 12 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en tot de Yoruba tribe te behoren. U werd op 14 oktober 1987 te Lagos, Nigeria geboren waar u gans uw leven woonachtig was. U verklaart de middelbare school te hebben afgerond. 6 jaar geleden startte u te Lagos een eigen bedrijf op dat handelde in banden. U verklaart in 2015 met een Schengen visum dat u in Cotonou, Benin aanvroeg, gedurende een maand voor zaken in België te zijn geweest. U keerde via de Republiek Benin terug naar Nigeria.

Vervolgens keerde u in augustus 2016 wederom voor een maand met een Schengen visum dat u in Cotonou, Benin aanvraag, terug naar België. Ditmaal had u toeristische doeleinden. Na uw terugkeer naar Nigeria, kwam in februari 2017 een van uw vaste klanten banden kopen in uw shop. Daags nadien vernam u dat diezelfde man door de politie werd gearresteerd voor een criminele zaak. U vernam tevens dat wanneer de politie de man zijn telefoon doorzocht ze uw telefoonnummer vonden, en dat uw naam die in de man zijn telefoon stond niet overeenkwam met de naam op het betaalbewijs van de banden die u hem had verkocht. Er werd u ook verteld dat de man gelinkt werd aan Boko Haram. U werd op de hoogte gesteld dat u naar het politiekantoor zou moeten komen om te verklaren wat u over die man wist. U wachtte even af maar nadat u dezelfde informatie kreeg van een andere persoon, verliet u op 15 februari 2017 Nigeria en ging u naar Cotonou, Benin waar u drie maanden verbleef. Na uw aankomst in Cotonou, vernam u dat u een uitnodiging had ontvangen om naar het politiekantoor te gaan. Hierdoor beseftte u dat het voorgaande correct bleek te zijn en besloot u niet te kunnen terugkeren, ook omdat een van uw collega's 5 jaar geleden gearresteerd werd door de politie, en van de radar verdween, en u vreesde dat u hetzelfde zou overkomen. U ging met de auto van Benin naar Marokko waar u drie dagen verbleef. Met behulp van een vriend van uw vader vloog u vervolgens rechtstreeks van Marokko naar België waar u 2 mei 2017 aankwam. Op 12 mei 2017 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van een foto, een originele invitation to the police (dd. 25.02.2017) en een originele voter's card op naam van O.S.A. (dd. 21.01.2011) neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste dient opgemerkt dat er niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Nigeriaanse nationaliteit. Op uw aanvraag voor een Schengen visum van 19 maart 2015 en op de daaraan toegevoegde kopie van uw paspoort staat immers te lezen dat u –niettegenstaande u in Nigeria geboren zou zijn - over de Beninse nationaliteit, en niet de Nigeriaanse, beschikt (zie administratief dossier). U verklaart zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) als tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. Door de toedracht van uw werkelijke nationaliteit te verhullen, heeft u de Commissaris-generaal bewust om de tuin geleid en brengt u uw algehele geloofwaardigheid onherstelbare schade toe. U verklaart enkel driemaal naar Cotonou, Benin te zijn gereisd voor het aanvragen van een Schengen visum. U geconfronteerd met uw Facebookpagina waarop te lezen staat dat u afkomstig bent uit Cotonou, Benin, verklaart u dat te hebben aangepast wanneer u naar Cotonou ging, maar dat het op basis van uw vriendenlijst duidelijk is dat u van Nigeria bent, en niet van Cotonou (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). U geconfronteerd met een ander opmerkelijk iets op uw Facebookpagina, namelijk dat u buiten Engels en Yoruba ook Frans –de officiële taal van de Republiek Benin - spreekt, verklaart u geen Frans maar Engels en Yoruba te spreken (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Daar er **geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Nigeriaanse nationaliteit**, komt bijgevolg de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten die u in Nigeria zou hebben meegemaakt, op de helling te staan en dient –mede door uw valse verklaringen aangaande uw nationaliteit – geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er zijn nog andere indicaties die wijzen op een link met Benin en die tevens in tegenstrijd zijn met uw verklaringen. In uw visumdossier staat te lezen dat u op 19 maart 2015 een Schengen visum aan heeft gevraagd te Cotonou. Daarin staat vermeld dat het adresse du domicile et adresse électronique du demandeur te C/293 Scoa Gbeto Cotonou is (zie administratief dossier). Zowel bij de DVZ als tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u de laatste zes maanden voor uw vertrek uit Nigeria te Iyanopaja, Lagos te hebben gewoond. Voordien woonde u samen met uw familie in de Olurinde straat te Lagos (zie verklaring DVZ , punt 10 en gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Bij de DVZ en op de zetel van het CGVS verklaart u vervolgens dat uw vader Oyetola Wasiu heet, dat hij woonachtig is in de Moses Olawale straat te Lagos en dat uw beide ouders de Nigeriaanse nationaliteit hebben (zie verklaring DVZ, punt 13A en gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u tevens dat uw ouders niet meer werken en dat u hen sponsort.

Uit verdere lezing van uw visumdossier blijkt dat uw vader Oyetola Abdul Moudjibou heet, en dat hij als houder van de Beninse nationaliteit op 13 juni 1958 geboren werd te Sakete. Uw vader schreef in het kader van uw visumaanvraag een aanbevelingsbrief waarin te lezen staat dat hij de gérant is van de société Morenike waarbij u als associé werkzaam bent, getekend 19/03/2015 te Cotonou (zie administratief dossier). De bij uw visumdossier toegevoegde documenten tonen aan dat het adresse du siège social en het adresse du principal etablissement van het bedrijf van uw vader in Akpakpa, Cotonou, Benin is. In het extrait du registre du commerce et du crédit mobilier van 2 maart 2011 staat u Mr. Oyetola Alexander Oladipupo Oluwaseyi geboren te Agege, Nigeria van Beninse nationaliteit, als associé vermeld. Uit verschillende ladingsbiljetten komt duidelijk Cotonou als bestemmingshaven naar boven van internationale vrachten en uit verschillende bankafschriften van 01/01/2015 tot 17/03/2015 op naam van Oyetola Alexander Oladipupo Oluwaseyi, en adres 06 BP 3703 PK3 AKPAKPA Cotonou Benin, van de Banque Internationale du Bénin (BIBE), blijkt duidelijk een link tussen uzelf en Benin. Bovenstaande spreekt enorm tot de verbeelding daar u bij de DVZ verklaarde de afgelopen 6 jaar banden te hebben verkocht in uw eigen winkel in Lagos, en geen andere jobs te hebben uitgevoerd (zie verklaring DVZ, punt 12). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u na het afronden van de middelbare school bij een bedrijf te Ikeja te hebben gewerkt, en daarna -6 jaar geleden – een eigen zaak te hebben opgestart in de Dopemu straat te Lagos (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Van uw betrokkenheid bij het in Benin gevestigde bedrijf van uw vader maakt u geen melding. Hieruit blijkt onomstotelijk dat u duidelijke linken heeft met Benin die u voor de Commissaris-generaal trachtte te verhullen. U vermeldde immers slechts driemaal in Benin te zijn geweest: voor het aanvragen van Schengen visa in 2015 en 2016, en na uw geopperde vlucht uit Nigeria voor uw komst naar België in 2017, wat u in eerste instantie niet verklaarde daar u slechts aangaf in 2015 en 2016 naar Cotonou te hebben gereisd (zie gehoorverslag CGVS, p.6 en p. 16).

*U verklaart in 2015 voor het eerst een maand naar België te zijn gekomen. Wanneer in 2015 kan u zich echter niet herinneren, maar u uit het vermoeden dat het in maart was. U reisde met uw eigen paspoort en een Schengen visum dat u te Cotonou, Benin aanvroeg. Nadien keerde u via Benin terug naar Nigeria (zie gehoorverslag CGVS, p. 17-18). Ook in 2016 kwam u in augustus met een in Cotonou aangevraagd Schengen visum van de Republiek Benin naar België. Bij de DVZ verklaarde u echter rond april 2016 naar België te zijn gereisd (zie verklaring DVZ, punt 27). Hierbij moet opgemerkt dat uw verklaringen bij de DVZ met betrekking tot eerdere visa en uw reisroute zeer verwarrend en geenszins eensluidend zijn. Zo verklaart u in eerste instantie nooit –ook vroeger niet- een paspoort te hebben gehad en nooit een visum te hebben gehad. U gevraagd of u vroeger geen visum had, antwoordt u initieel er geen te hebben gehad, waarna u verklaart er vroeger een te hebben gehad voor Cotonou, Benin wat geldig was in 2016. U geconfronteerd dat u dan wél een paspoort moet hebben gehad, verklaart u dat niet bij te hebben. U vervolgens gevraagd of u een visum had voor België, verklaart u het niet goed te hebben begrepen en een visum voor België te hebben verkregen in Cotonou. U voegt tot tweemaal toe dat uw paspoort niet bij u is, en vervolgens dat de man die u hielp met het visum dat paspoort meenam. U gevraagd naar een specifieke reden waarom u precies in België aan asielaanvraag wil indienen, verklaart u dat te willen doen omdat u vroeger al in België bent geweest. U verduidelijkt dat dat rond april 2016 was, en dat u een eerste visum had in 2015, een tweede visum dat geldig was rond april 2016 én een laatste visum dat geldig was in 2017, nu (dd. 06.06.2017) twee maanden geleden. Nadien echter wanneer gepeild wordt naar de laatste reis, verklaart u deze derde keer niet met een visum te hebben gereisd. U gevraagd naar de reden waarom u dat eerder niet zei, verklaart u het niet te hebben begrepen en dat het een vals paspoort was dat u door die man werd afgenomen. U gevraagd waar uw echt paspoort dan is, verklaart u de laatste keer niet met een visum te zijn gekomen. U nogmaals gevraagd naar de locatie van uw eigen paspoort, antwoordt u de laatste keer niet met uw eigen paspoort te hebben gereisd. U een derde maal gevraagd waar u uw eigen paspoort achterliet, verklaart u wederom de laatste keer niet met een visum te zijn gekomen. Volhardend gevraagd naar de locatie van uw echte paspoort, herhaalt u de laatste keer niet met een visum te zijn gekomen. Dit herhaalt u nog een aantal keer, waarna u uiteindelijk verklaart uw echte paspoort bij een vriend in Cotonou te hebben achtergelaten. U verklaart met een paspoort geregeld door een oude vriend van uw vader in Marokko, te hebben gereisd en niet te weten welke naam erin stond omdat u het onmiddellijk na aankomst moest teruggeven. Na confrontatie verklaart u dat de naam in het paspoort A.A. was, en dat het paspoort van de vriend van uw vader was. Tenslotte verklaart u dat A.A. met u mee reisde van Marokko naar Brussel, en hier zijn paspoort terugnam (zie verklaring DVZ, punt 24, 27 en 30). Het hoeft weinig betoog dat **uw verklaringen hieromtrent geenszins eensluidend zijn** en aantonen dat u bewust de waarheid achter probeert te houden. In tegenstelling met uw verklaringen bij de DVZ waarbij u stelde in april 2016 naar België te zijn gekomen, verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS in augustus 2016 België te hebben bezocht (zie gehoorverslag CGVS, p. 19).*

U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat het in augustus 2016 was dat u met een in Cotonou aangevraagd Schengen visum op vakantie naar België kwam.

Verder kan u ook tijdens het gehoor op het CGVS met betrekking tot uw reisweg in 2017 niet overtuigen. *U verklaart Nigeria op 15 februari 2017 met de auto te hebben verlaten en naar Cotonou te zijn gegaan waar u drie maanden in een hotel waarvan u de naam bent vergeten, verbleef (zie verklaring DVZ, punt 31 en gehoorverslag CGVS, p.21-22). Vervolgens ging u op eigen houtje van Benin naar Marokko. U verklaart –in tegenstrijd met uw verklaringen bij de DVZ waar u stelde dat u de oude vriend van uw vader A.A. ontmoette in Marokko – dat u hem per toeval in Cotonou ontmoette en hij aanbood u te helpen. U verklaart samen met A.A. met zijn paspoort van Marokko naar België te hebben gevolgen. U verklaart met zijn paspoort te hebben gereisd omdat uw veiligheid in Cotonou niet gegarandeerd was, en omdat u geen visum had. U weet niet met welke vliegtuigmaatschappij u vloog, noch welke andere gegevens –met uitzondering van de naam – er in het door u gebruikte paspoort stonden. U weet niet met zekerheid of er een visum in het paspoort stond, terwijl u eerder wel verklaarde van Marokko de man die u hielp met uw visum te hebben betaald voor het ticket (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U geconfronteerd dat het geheel ongelooftwaardig is dat u met een paspoort zou hebben gereisd waarvan u enkel de naam weet, verklaart u enkel de naam in het paspoort te weten. U gevraagd met welk paspoort A.A. reisde aangezien u als zijn reisgenoot met zijn paspoort reisde, verklaart u dat wanneer jullie aan een controlepost kwamen, hij u zijn paspoort gaf, en dat hij, wanneer u het ontving, het terug ontving. U voegt vervolgens toe het niet te weten. U geconfronteerd dat het onmogelijk is dat twee personen met eenzelfde paspoort reizen, verklaart u dat u zijn paspoort gebruikte wanneer u de luchthaven overstak en dat hij kwam en het verzamelde. U verklaart niet te weten hoe hij het deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 21-25). **U kan allerminst overtuigen met een vals paspoort samen met de houder van dat paspoort van Marokko naar België te hebben gereisd.** U kwam 2 mei 2017 in België aan en verklaart uitdrukkelijk dat het van 2016 geleden was dat u in België was geweest.*

*Vervolgens verklaart u met betrekking tot de door u gebruikte documenten niet met uw eigen paspoort naar België te zijn gekomen omwille van het probleem, en dat u dacht niet te kunnen wachten om een visum aan te vragen omdat u documenten nodig had vanuit Nigeria om dat visum aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U verklaart uw eigen paspoort bij een vriend in Cotonou achter te hebben gelaten omdat uw paspoort in een zak zat die u meenam van Nigeria naar Cotonou, en u die zak achterliet omdat die te zwaar was (zie gehoorverslag CGVS, p.17), wat niet kan overtuigen waarom u uw eigen paspoort bij een vriend in Cotonou achterliet. Ook blijkt u erg weinig zekerheid te hebben of u uw eigen paspoort al dan niet hier in België kan verkrijgen, en toont u geen initiatief dit te proberen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20-21). In het visumdossier van 19 maart 2015 is een kopie van uw paspoort te vinden dat geldig is tot 10 januari 2021. Er staat tevens een visum in geldig van 6 april 2015 tot 20 mei 2015. **Uw verklaringen met betrekking tot de locatie van uw paspoort, en de reden waarom u er hoegenaamd in 2017 niet mee reisde blijven niet overeind.** Dit versterkt wederom het vermoeden dat u de toedracht van uw werkelijke nationaliteit bewust trachtte te verhullen.*

Tenslotte moet opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw vertrek uit Nigeria op 15 februari 2017 en uw aankomst in België op 2 mei 2017 niet overeenkomen met berichten verschenen op uw Facebookpagina. U geeft aan dat u A.C. bent en na vertoon van een Facebookpagina, bevestigt u dat het de uwe is. U gevraagd waar u zich op een foto gepost op 23 november 2016 bevond, antwoordt u wanneer u naar België kwam bij een vriend in Charleroi te hebben verbleven. U vervolgens gevraagd waar u was toen u die foto postte, verklaart u zich dat niet te herinneren. U gevraagd of u in België of Nigeria was, antwoordt u in Nigeria. De viering van een vriendschap tussen uzelf en een zekere A.M.O. werd op 23 december 2016 te Charleroi op Facebook geplaatst. U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen slechts een maand in augustus 2016 in België te zijn geweest, antwoordt u ‘deze foto...ik was hier in 2016’ (zie gehoorverslag CGVS, p.30). U uitdrukkelijk gevraagd of u in december 2016 in België was, antwoordt u ontkennend. U gevraagd naar een verklaring waarom deze foto dan in Charleroi werd gepost [in december 2016], zegt u niets meer. U geconfronteerd met een filmpje van uzelf in januari 2017 te Charleroi, antwoordt u ja. U gevraagd of u in België was in januari 2017, antwoordt u ja Charleroi. U geconfronteerd dat u eerder zei in mei 2017 in België te zijn aangekomen, zegt u niets meer. U wordt vervolgens geconfronteerd met een foto van 12 januari 2017 gepost in de omgeving van Charleroi, een foto van 6 maart 2017 en 22 maart in de omgeving van Charleroi waarop u verklaart niets te willen zeggen. Tevens wordt u een foto in Overpelt op datum van 23 januari 2017 en een foto van 2 april 2017 te Charleroi getoond. U verklaart nogmaals niets te willen zeggen. U gevraagd wanneer u Nigeria verliet, antwoordt u Nigeria op 15 februari 2017 te hebben verlaten.

*U bijgevolg gevraagd naar een verklaring voor de foto's, zegt u niets en blijft u erbij Nigeria 15 februari 2017 te hebben verlaten. Na een kort overleg met uw advocaat, verklaart u sinds vorig jaar in België te zijn en niet te kunnen zeggen wanneer u Nigeria verliet. U gevraagd sinds wanneer u in België verblijft, verklaart u zich dat niet te kunnen herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). U verklaart in augustus 2016 een maand in België te zijn geweest, daarna terug te zijn gekeerd naar Nigeria, maar niet te weten wanneer u vervolgens terugkeerde naar België (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). **Hieruit blijkt dat u wederom de waarheid met betrekking tot uw reisweg en uw werkelijke aankomstdatum in België weigert te vertellen.** De redenen waarom u Nigeria verliet zijn dezelfde als de feiten die u eerder aanhaalde en die zogenaamd in februari 2017 plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). U heeft geen verklaring waarom u tot 12 mei 2017 wachtte om asiel aan te vragen, terwijl u duidelijk reeds lange tijd in België was. Hierbij moet tenslotte opgemerkt dat u na afloop van het gehoor uw gegevens op Facebook wijzigde en er nu te lezen staat dat u afkomstig bent uit Lagos, Nigeria, en niet langer dat u afkomstig bent uit Cotonou, Benin (zie administratief dossier).*

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Nigeriaanse nationaliteit, aan uw geopperde vertrek vanuit Nigeria in februari 2017, en uw verklaringen doorspekt zijn van talloze inconsistenties en vaagheden, kan er geen geloof worden gehecht aan even onwaarschijnlijke en vage vervolgingsfeiten die u in Nigeria –initieel in februari 2017 en later 'eerder' - zou hebben meegemaakt, en dient geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Wat mede bijdraagt tot deze conclusie is de door u neergelegde invitation to the police, een uitnodiging die u volgens uw verklaringen bij de DVZ op 15 februari 2017 ontving (zie vragenlijst CGVS, vraag 5) en tijdens het gehoor op het CGVS op 25 februari zou hebben ontvangen terwijl u reeds in Cotonou was (zie gehoorverslag CGVS, p. 16 en p.26-27). U hiermee geconfronteerd, verklaart u 15 [februari 2017] Nigeria te hebben verlaten. In het licht van uw nieuwe verklaringen, namelijk dat u Nigeria eerder dan februari 2017 zou hebben verlaten, doch niet weet wanneer exact, verwijst u naar dezelfde vervolgingsfeiten. U gevraagd waarom die uitnodiging dan in 2017 werd opgesteld, verklaart u dat dat de dag is dat de politie het papier heeft opgesteld (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). Eerder gaf u het ontvangen van die uitnodiging echter aan als concrete aanleiding voor uw vertrek uit Cotonou, Benin (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Dat u na confrontatie verklaart Nigeria eerder te hebben verlaten en daarna simpelweg stelt dat dezelfde vervolgingsfeiten eerder plaats hebben gevonden, terwijl u om diezelfde vervolgingsfeiten te staven nog steeds het van februari 2017 daterende document gebruikt, **tart de verbeelding en tast de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde en reeds ongeloofwaardig bevonden feiten, ten gronde aan.***

Ter staving van uw asielaanvraag legt u tevens een originele voter's card neer om volgens uw eigen bewoordingen te bewijzen dat u van Nigeria afkomstig bent. De door u neergelegde voter's card weet bovenstaande conclusies niet te wijzigen daar uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie in uw dossier) blijkt dat dergelijke kaarten, alvast voor 2015, gekocht konden worden en fraude ermee vaak voorkwam. De door u neergelegde foto kan bovenstaande conclusies niet wijzigen.

Overigens legt u geen documenten neer die bovenstaande conclusies kunnen wijzigen.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Lagos te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Lagos actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 september 2017 een schending aan van “artikel 48/3, 48/4 en 48/5 par. 2 lid 2 en 48/5 par. 3 lid 2 Vw in samenlezing met 17par. 2 en artikel 27 van het KB dd 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (Hieronder vernoemd als KB CGVS), artikel 4 richtlijn 95/2011/EU, artikel 8 par. 2 richtlijn 2005/85/EU, en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen en de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.”.

Verzoeker herneemt de motieven van de commissaris-generaal.

Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk heeft aangetoond van Nigeria te zijn en stelt dat wat mensen op hun Facebook schrijven geen rol speelt.

In het verzoekschrift wordt betoogd dat het “CGVS niet met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid [kan] stellen dat verzoeker niet de Nigeriaanse nationaliteit zou hebben. Zij stelt enkel vast dat er wel connectie zijn met Conotou. Maar verzoeker heeft er al op gewezen dat Lagos slechts en 120 km verwijderd is van Benin.”.

Volgens verzoeker is de volledige beslissing een zoektocht naar spijkers op laag water om te stellen dat verzoeker niet voldoet aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag omdat hij zich in den beginne niet oprecht zou hebben opgesteld.

Verzoeker stelt dat het waarschijnlijk is dat hij banden verkocht heeft aan een terrorist en geeft aan dat de Nigeriaanse overheid geen genade of clementie toestaat voor personen die, ook zonder dat ze het weten (zoals verzoeker), terroristen helpen. Verzoeker verduidelijkt dat de Nigeriaanse overheid gestart is “met een klopjacht om alles die ook maar ruikt naar terrorisme. Dus banden verkopen voor een auto van een terrorist is meer dan voldoende om in de gevangenis te worden gestopt, geen familie bezoek mogen hebben, om dan nadertijd te verdwijnen zoals de collega banden verkoper van verzoeker.”.

Het verzoekschrift stelt dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft, nu er al bandenverkopers verdwenen zijn en de Nigeriaanse overheid geen genade kent voor personen die terroristen hebben of het zonder te weten er banden mee hebben (zoals hier *in casu*: een band verkopen, een verkoop ticket vinden, in de telefoonlijst staan van de verdachte is al voldoende).

Verzoeker voert aan dat hij de hulp van de Nigeriaanse overheid niet kan inroepen, nu het net de Nigeriaanse overheid is die verzoeker wil “pakken en opsluiten”. Hij herneemt dat hij in de telefoonlijst van een terrorist staat en wordt er aldus van verdacht om banden te hebben.

Verzoeker stelt dat het “geen leugen [is] dat vele personen 'verdwijnen' in Nigeria van of het ogenblik ze in contact komen met wethandhavingsdiensten”.

Het verzoekschrift voert aan dat, indien verzoeker terugkeert naar zijn land van herkomst, hij in handen komt “van deze handhavingsdiensten en een behandeling tegemoet gaat in strijd met artikel 3 EVRM en dit aldus een daad is die voorkomt in artikel 48/3 par. 2 Vw. Er is een duidelijk verband gronden van vervolging zoals beschreven in artikel 48/3 par. 4 Vw.

Het is duidelijk dat de autoriteiten in Nigeria niet altijd bescherming kunnen bieden aan verzoeker zoals bepaald in artikel 48/5 Vw. Het CGVS toont niet aan dat er een doeltreffend systeem voor opsporing, vervolging en bestraffing aanwezig is zodat moet worden aangenomen dat dit er NIET is. Het is het CGVS die dit dient aan te tonen.”.

“Verzoeker mist in de volledige bestreden beslissing een lacune. Doordat het CGVS zich in de beginne geen open kaart heeft gespeeld door duidelijk te maken over welke informatie zij beschikken, heeft verwerende partij verzoeker in de val gelokt. Zoals hierboven gesteld had verwerende partij bij het begin van het interview duidelijk moeten aantonen dat ze weten dat verzoeker al in 2016 in België was. Op deze wijze zou verzoeker hem veel meer op zijn gemak gevoeld hebben en zou hij vrijelijk kunnen praten.”.

Verzoeker verijst naar het reisadvies van Buitenlandse Zaken met betrekking tot Nigeria.

Verzoekschrift haalt aan dat het CGVS niet stelt dat verzoeker niet afkomstig zou zijn uit Nigeria. *“Derhalve dient zij (ondanks het feit dat de geloofwaardigheid van het vluchtverhaal niet weerhouden wordt quod non) wel nog een onderzoek te doen of verzoeker subsidiaire bescherming behoeft. Het weze duidelijk dat Nigeria niet de hemel om aarde is om in te wonen. Verzoeker stelt dan ook vast dat hij een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 par. 2 c) dat stelt: ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Inderdaad de veiligheid van verzoeker wordt niet gegarandeerd door zijn overheidsdiensten. De staat is gewoonweg niet in staat om verzoeker bescherming te bieden. Het aanwezig zijn op een bepaalde plaats op een bepaald ogenblik is voldoende om te worden gedood. Uit het bovenstaande van buitenlandse zaken blijkt de situatie in Nigeria een schoolvoorbeeld van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 par. 2 c) Vw.”.*

In hoofdorde wordt gevraagd *“het statuut van vluchteling toe te kennen aan verzoeker.*

In ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het commissariaat generaal om CGVS toe te laten de nodige informatie aan te brengen of er in Nigeria al dan niet een doeltreffend juridisch systeem bestaat alwaar verzoeker toegang tot heeft en dit hem kan beschermen. Biedt dit systeem aan verzoeker voldoende garantie?

In uiterst ondergeschikte orde het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoeker.”.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. De Raad benadrukt dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het aan hem is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.3.2. Verzoeker verklaarde geboren te zijn op 14 oktober 1987 in Lagos, Nigeria (verklaring DVZ, punten 4, 5 en 10) en aldaar zijn hele leven gewoond te hebben, tot zijn problemen met de Nigeriaanse autoriteiten hem aanzetten Nigeria te ontvluchten. Verzoeksters voorgehouden Nigeriaanse nationaliteit, alsook zijn afkomst uit Lagos, kan echter geenszins worden aangenomen.

2.3.3. Verzoekers voorgehouden Nigeriaanse nationaliteit en zijn (recente) herkomst uit Lagos worden ondergraven nu op verzoekers visumaanvraag van 19 maart 2015 – die hij indiende te Cotonou, Benin – wordt vermeld dat, hoewel verzoeker in Nigeria geboren is, verzoeker de Beninse nationaliteit heeft (zie informatie administratief dossier). Tevens blijkt dat zijn paspoort werd uitgereikt op 10 oktober 2015 te Benin en dat verzoekers “*adresse du domicile et adresse électronique du demandeur*” C/293 Scoa Gbeto Cotonou is (zie informatie administratief dossier). Bovendien geeft verzoeker zelf aan op zijn Facebookpagina dat hij afkomstig is uit Cotonou, Benin (zie informatie administratief dossier).

2.3.4. Waar verzoeker bij de DVZ en het CGVS verklaarde dat zijn vader O.W. heet, dat hij woonachtig is in de Moses Olawale straat te Lagos en dat zijn beide ouders de Nigeriaanse nationaliteit hebben en niet meer werken (verklaring DVZ, punt 13a; CGVS-verslag, p. 10-11), is dit strijdig met de informatie voortvloeiend uit zijn visumdossier. Immers, hieruit blijkt dat zijn vader O.A.M. heet en dat hij als houder van de Beninse nationaliteit op 13 juni 1958 geboren werd te Sakete. Bovendien schreef verzoekers vader in het kader van zijn visumaanvraag een aanbevelingsbrief, gedateerd 19 maart 2015, waarin te lezen staat dat hij de gerant is van de société Morenike waarbij verzoeker als associé werkzaam is (zie administratief dossier). Het “*adresse du siège social*” en het “*adresse du principal établissement*” van verzoekers vaders bedrijf is in Akpakpa, Cotonou, Benin (zie visumdossier). Daarnaast wordt verzoeker, als associé vermeld in het “*extrait du registre du commerce et du crédit mobilier*” van 2 maart 2011, waarbij te lezen staat dat verzoeker geboren is te Agege, Nigeria en de Beninse nationaliteit heeft (zie visumdossier). Verzoekers link met Benin blijkt verder uit verschillende ladingsbiljetten met Cotonou als bestemmingshaven van internationale vrachten en uit bankafschriften van 1 januari 2015 tot 17 maart 2015 op naam van verzoeker en adres 06 BP 3703 PK3 AKPAKPA Cotonou, Benin van de “*Banque Internationale du Bénin*” (BIBE) (zie visumdossier). Voorgaande vaststellingen strijden tevens met verzoekers verklaringen dat hij de afgelopen zes jaar banden zou hebben verkocht in zijn eigen winkel in Lagos en geen andere jobs heeft uitgevoerd (verklaring DVZ, punt 12) en dat hij slechts driemaal in Benin zou zijn geweest – voor het aanvragen van Schengen visa in 2015 en 2016, en na zijn vlucht uit Nigeria voor zijn komst naar België in 2017, wat verzoeker overigens in eerste instantie niet verklaarde, nu hij enkel aangaf in 2015 en 2016 naar Cotonou te hebben gereisd (CGVS-verslag, p. 6, p. 16). Dat verzoeker bij het CGVS evenmin melding maakt van zijn betrokkenheid bij het in Benin gevestigde bedrijf van zijn vader, kan de Raad slechts doen vaststellen dat verzoeker informatie – en meer bepaald zijn band met Benin – voor de Belgische asielinstanties tracht te verbergen (CGVS-verslag, p. 9).

2.3.5. Verder legt verzoeker verwarrende en wisselende verklaringen af aangaande zijn eerdere visa, zijn eigen paspoort en reisroute. Zo beweerde verzoeker bij de DVZ in eerste instantie dat hij nooit – vroeger ook niet – een paspoort of een visum heeft gehad, paste vervolgens zijn verklaringen aan naarmate hij geconfronteerd werd met ongerijmdheden (verklaring DVZ, punt 24) en verklaarde bij het CGVS zelfs dat hij zowel in 2015 als in (april, dan wel augustus; verklaring DVZ, punt 27; CGVS-verslag, p. 19) 2016 naar België was gereisd, met zijn eigen paspoort en een Schengen visum dat hij te Cotonou, Benin had aangevraagd (CGVS-verslag, p. 17-19). Verzoeker legde voorts wijzigende en ontwijkende verklaringen af aangaande de plaats waar zijn echt paspoort zich bevindt, alsook aangaande de details van zijn vals paspoort waarmee hij beweerdelijk naar België is gereisd in 2017 (verklaring DVZ, punten 24, 27, 30).

Verzoekers onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen over zijn reisweg – aanvankelijk stelde verzoeker dat hij zijn ‘smokkelaar’ A.A. in Marokko ontmoette, later gaf hij aan dat het in Cotonou was (verklaring DVZ, punt 30; CGVS-verslag, p. 22); verzoeker wist niet met welke vliegtuigmaatschappij hij vanuit Marokko naar België was gereisd (CGVS-verslag, p. 23), noch kende hij enige details, behalve de naam, van het paspoort (CGVS-verslag, p. 24) – en zijn reisdocumenten ondermijnen verder zijn algehele geloofwaardigheid.

Uit voorgaande kan slechts afgeleid worden dat verzoeker zijn ware identiteit en nationaliteit verborgen wenste te houden. De Raad ziet echter niet in waarom geen geloof kan worden gehecht aan de authentieke documenten die aan de ambassade werden voorgelegd te meer het redelijk is aan te nemen dat de Schengenvisa met de nodige voorzichtigheid en na controle worden uitgereikt. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat verzoeker niet de Nigeriaanse maar de Beninse nationaliteit heeft zoals ook de commissaris-generaal heeft vastgesteld.

2.3.6. Bijkomend dan nog worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn beweerde vertrek uit Nigeria op 15 februari 2017 en zijn aankomst in België op 2 mei 2017 niet overeenstemmen met berichten verschenen op zijn Facebookpagina – verzoeker postte foto's in de omgeving van Charleroi op 23 november 2016, december 2016, 12 januari 2017, 6 maart 2017, 22 maart 2017 en 2 april 2017 (zie informatie administratief dossier). Geconfronteerd met deze vaststellingen, antwoordde verzoeker – na aanvankelijk te zwijgen en te volharden in zijn verklaringen (CGVS-verslag, p. 28-31) en na overleg met zijn advocaat (CGVS-verslag, p. 32) – dat het hem spijt “voor het feit... Ik ben sinds vorig jaar in België. Ik kan niet zeggen wanneer ik Nigeria verliet, ik ben niet zeker. Het spijt me erg dat ik loog over de dag dat ik Nigeria verliet, dus ok? Dat is niet de juiste dag, en datum dat ik Nigeria verliet” (CGVS-verslag, p. 32). Gevraagd hoe lang verzoeker reeds in België is, stelt hij louter dat hij het zich niet kan herinneren (CGVS-verslag, p. 32). Hieruit blijkt andermaal dat verzoeker de waarheid met betrekking tot zijn reisweg en werkelijke aankomstdatum in België weigert te vertellen en slechts toegeeft gelogen te hebben wanneer hij geen uitweg heeft. Waar verzoeker blijft volharden in zijn asielfeiten die beweerdelijk plaatsvonden in februari 2017 (CGVS-verslag, p. 32), kan hier in het licht van voorgaande geen geloof gehecht worden nu verzoeker zich op dat moment in België bevond. Verzoeker had dan ook geen redenen niet eerder dan 12 mei 2017 asiel aan te vragen indien hij inderdaad internationale bescherming dringend nodig had. Ook dit ondermijnt de waarachtigheid van zijn verklaringen.

2.3.7. Aldus hecht de Raad geen geloof aan verzoekers Nigeriaanse nationaliteit, noch aan zijn voorgehouden (recente) herkomst uit Nigeria, laat staan aan zijn voorgehouden vertrek uit Nigeria in februari 2017. De Raad kan dan ook geen geloof hechten aan de door hem voorgehouden asielmotieven, die zich in februari 2017 – en na confrontatie met zijn ongerijmde verklaringen, ‘eerder’ (CGVS-verslag, p. 33) – in Nigeria afspeelden.

2.3.8. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielaans niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

De “*invitation to the police*” betreft een uitnodiging, welke is opgesteld op 25 februari 2017 en die verzoeker volgens zijn verklaringen bij de DVZ op 15 februari 2017 ontving (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en tijdens het gehoor op het CGVS op 25 februari 2017 zou hebben ontvangen terwijl hij reeds in Cotonou was (CGVS-verslag, p. 16). Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker Nigeria eerder dan februari 2017 heeft verlaten. Dat verzoeker – na confrontatie – verklaart Nigeria eerder te hebben verlaten en daarna simpelweg stelt dat dezelfde vervolgingsfeiten eerder plaats hebben gevonden (CGVS-verslag, p. 32-33), maar om diezelfde vervolgingsfeiten te staven nog steeds het van februari 2017 daterende document gebruikt, toont slechts aan dat het een gefabriceerd document betreft, opgesteld om een geconstrueerd asielaans te staven.

De originele voter's card, uitgereikt op 21 januari 2011, kan bovenstaande conclusies evenmin wijzigen, nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat dergelijke kaarten, alvast voor 2015, gekocht konden worden en fraude ermee vaak voorkwam.

De door verzoeker neergelegde ongedateerde foto van zichzelf kan voorgaande vaststellingen evenmin doen ombuigen.

2.3.9. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielaans, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.10. Terechttzitting bevestigt verzoeker dat hij geen problemen had in Benin en stelt aldus zelf dat er geen redenen zijn om niet naar Benin terug te keren.

2.3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Lagos, Nigeria. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.4.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Lagos, Nigeria niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Lagos, Nigeria.

2.4.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK